

Hovedstad: Kampala

Indbyggertal: 33.435.000 (pr. 2017)

Etniske grupper: Baganda 16.9%, banyakole 9.5%, basoga 8.4%, bakiga 6.9%, iteso 6.4%, langi 6.1%, acholi 4.7%, bagisu 4.6%, lugbara 4.2%, bunyoro 2.7%, andre/uspecificeret 29.6%

Sprog: Engelsk, luganda, Niger-Congosprog, nilo-sahariske sprog, swahili, arabisk

Religion: Katolikker 41.9%, protestanter 42%, muslimer 12.1%, andre/uspecificeret/ingen 4%

Styreform: Republik

Uganda

I Uganda, ligesom i mange andre ulande, er der stor forskel på livet i de større byer og livet på landet. På landet er folk mere traditionelle og mindre præget af Vesten. I modsætning til Danmark, hvor vi har et samlet samfund med samme kultur og sprog, er Uganda inddelt i mange mindre samfund med deres egne sprog, kulturer og traditioner. I den østlige del af Uganda snakker langt størstedelen bantu. De udgør cirka to tredjedele af befolkningen. Dette gælder særligt folk uden for de større byer, i de mere landlige områder. Landbrug er den vigtigste økonomiske sektor, og 80 % af befolkningen arbejder her.

I Uganda sættes man stor pris på værtindegaver. Når man besøger nogen i Uganda, er der en forventning om, at man tager en værtindegave med. For ugandere der bor på landet, er det normalt at give noget, man kan købe på et marked, som man ikke bare lige kan dyrke i haven. Det kunne for eksempel være ris.

En hvid mand eller kvinde kaldes mzungu. I Uganda er der en tankegang om, at man hellere skal spørge en gang for meget end en gang for lidt – hvis man ikke spørger om at få ting, så får man det da i hvert fald ikke. I Uganda kan et hvidt menneske opleve at blive spurgt om penge eller andre genstande, fordi tilgangen er, at man hellere skal forsøge at spørge og få et nej end at gå glip af potentielt at kunne få noget, man gerne vil have.

Det ses som en god ting at være tyk og som et kompliment at fortælle andre, at de er tykke.

I Uganda har man samme tilgang til tid, som man har i mange afrikanske kulturer – en meget afslappet tilgang til tiden og tidsplaner. Man kommer, når man kommer.

Familie

I Uganda spiller familien en stor rolle. Det samme gør børneopdragelse, ægteskab og arbejde. I den større familie står man til rådighed for at hjælpe i tider med sygdom og til forberedelser af

festligheder som bryllup, dåb, begravelse og lignende ting. Når forældrene bliver for gamle til at arbejde, har børnene ansvaret for at tage sig af dem og sørge for dem.

I Danmark har børnene relativ stor medbestemmelse og bliver ofte inddraget i planlægningen og struktureringen af hverdagen. I Afrika og i Uganda er det i højere grad forældrene og de voksne, som tager beslutningerne i familien. Når man møder venner og bekendte, spørger man ofte til familien. Hvis ens familie har det dårligt, har man det også selv dårligt.

Ægteskab

Det er ikke uset, at en mand har mere end én kone.

Det er altid forventet, at en mand besøger sin kommende bruds familie inden brylluppet for at give de traditionelle "brudegaver", som er passende afhængig af hans økonomiske situation/indkomst. Dette er dog gradvist ved at ændre sig til en mere moderne tilgang, hvor man gifter sig uden først at spørge sine forældre om tilladelse.

Beklædning

I Uganda går man ofte mere formelt klædt på sin arbejdsplads end i Danmark og har en mere formel relation til sin chef – en mere hierarkisk opdeling. I Danmark er der større fleksibilitet og frihed i forhold til påklædning på sin arbejdsplads, og medarbejderne kan frit diskutere problemer med deres chef.

I mange dele af Uganda skal man generelt helst have dækket skuldre og knæ.

Hvem har meget magt i Uganda

Præsidenten har den politiske magt, og religiøse ledere magten inden for religiøse samfund. Samfundet er generelt set mere hierarkisk opdelt, end det er i Danmark.

Religion

En tredjedel er katolikker, en tredjedel er protestanter, 10 procent er muslimer og 18 procent tror på lokale religioner. Søndag er helligdagen for de fleste kristne, både katolikker og protestanter. Adventistkirken har dog helligdag om lørdagen. Fredag er muslimernes helligdag. Den nationale kalender følger de kristne helligdage som påske, pinse og jul.

I nogle dele af Uganda (hovedsagligt blandt Bagisu) praktiserer man omskærelse af drenge. Der er få, som praktiserer omskærelse af piger, og regeringen arbejder imod det.

Det sociale liv

I Uganda er det ikke normalt, at de unge ofte tager i byen og holder private drukfester, ligesom det er i Danmark. For at holde fest skal det være noget, som officielt bliver holdt i forbindelse med skole eller til en familiefest.

Hilsner

I Uganda hilser man normalvis ved at give hånd. De fleste er ikke vant til at give knus, medmindre man er gode venner. I nogle ugandiske kulturer som Baganda, Banyooro, Batooro og Basoga hilser man ved at knæle for at udvise respekt for andre, som er højere stillet end en selv. For eksempel knæler børn, når de hilser på voksne. I Banyakore og Bakiga hilser man ved at give et knus og et venligt klap på ryggen. De forskellige måder at hilse på er dog blevet blandet lidt sammen imellem stammerne på grund af ægteskab på tværs af forskellige stammer og kulturer.

Man udviser særlig stor respekt, når man hilser på sine svigerforældre. En mand skal stå længere væk fra sin svigermor, når han hilser, og en kvinde skal knæle, når hun hilser på sine svigerforældre. Det forventes sjældent af et hvidt menneske, at man lægger sig på knæ som hilsen, fordi mange ugandere behandler "mzunguer" med stor respekt.

Hvis man vinker ved at åbne og lukke hånden, betyder det kom, så hvis man vinker på denne måde i Uganda, vil alle børn løbe hen til dig.

Hvis man løfter øjenbrynene, betyder det ja.